

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 13. travnja 2022.

Analiza presude

Kunštek protiv Hrvatske

br. zahtjeva 47292/14

presuda

povreda čl. 6. stavka 1. – pravo na pošteno suđenje

Propust Ustavnog suda da uključi sve žalbe podnositelja u spis predmeta i da o njima meritorno odluči uzrokovalo je povredu prava na pošteno suđenje

Zajedajući u odboru od 3 suca, Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud) je 18. ožujka 2021. presudio da je došlo do povrede članka 6. stavaka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija) u predmetu podnositelja koji predstavlja dobro utvrđenu praksu Europskog suda.

Podnositelj zahtjeva, koji je bio sudac Općinskog suda u Krapini 2010., optužen je za počinjenje prekršaja vožnje pod utjecajem alkohola i prekršaja remećenja javnog reda i mira zbog upućivanja prijetnji policijskim službenicima koji su ga zaustavili i testirali mu razinu alkohola u krvi. Protiv podnositelja je pokrenut stegovni postupak pred Državnim sudbenim vijećem u kojem je prvo bio privremeno udaljen, a onda i razriješen sudačke dužnosti zbog nanošenja štete ugledu te dužnosti. Protiv odluke o razrješenju podnositelj zahtjeva podnio je ukupno tri žalbe. Prvu žalbu, sastavljenu na 11 stranica i drugu žalbu, sastavljenu na 7 stranica Državno sudbeno vijeće zaprimilo je istovremeno u srpnju 2012. No, greškom Državnog sudbenog vijeća prava i druga žalba podnositelja proslijeđene su Ustavnom sudu na krivi broj spisa predmeta gdje su onda i pogrešno zavedene. Da je došlo do propusta otkriveno je tek u veljači 2013. kada je podnositelj zahtjeva dostavio treću žalbu koja je bila sastavljena na 4 stranice i u kojoj se pozvao na dvije prethodno podnesene žalbe. Analizom suca izvjestitelja i sudskog savjetnika Ustavnog suda kojima je predmet dodijeljen u rad, zaključeno je da zbog sličnosti u argumentima iznesenim u prvoj i trećoj žalbi, samo drugu žalbu treba pridodati trećoj žalbi i unijeti u spis predmeta koji se odnosio na razrješenje podnositelja s dužnosti. Ustavni sud je u prosincu 2013. odbio žalbe podnositelja.

Podnositelj zahtjeva prigovorio je pred Europskim sudom da je zbog propusta Ustavnog suda da odluči o svim podnesenim žalbama protiv odluke Državnog sudbenog vijeća o njegovom razrješenju s dužnosti, postupak protiv njega bio nepošten.

Europski sud je ponovio da pravo na pošteno suđenje, između ostalog, uključuje i pravo stranaka podnositelja bilo kakva očitovanja koja smatraju važnim u svom predmetu. Nacionalni

sudovi obvezni su provesti odgovarajuće ispitivanje podnesaka, tvrdnji i dokaza koje stranke iznesu pred sud, pritom ne prejudicirajući njihovu relevantnost (*Perez protiv Francuske* [VV], stavak 80.). Analizirajući činjenično stanje u ovom predmetu u svjetlu navedenih načela, Europski sud je utvrdio da je u predmetu podnositelja učinjen propust na njegovu štetu. Naime, iako nacionalni sudovi nisu obvezni odgovoriti na svaku tvrdnju stranke u postupku, to suca izvjestitelja i sudskog savjetnika nije ni na koji način ovlastilo da u predmetu podnositelja donesu odluku o neključivanju prve žalbe podnositelja u ustavno-sudski spis formiran povodom njegovih žalbi u stegovnom postupku razrješenja dužnosti suca. Budući da prva i treća žalba podnositelja očito nisu bile duplikati, jer je jedna bila sačinjena na 11 a druga na 4 stranice, takvo postupanje bilo je suprotno članku 6. stavak 1. Konvencije jer je *a priori* donesen zaključak o nerelevantnosti prve žalbe koja onda posljedično nije bila ni propisno ispitana.

Slijedom navedenog Europski sud je utvrdio da je došlo po povredu članka 6. stavaka 1. Konvencije.

Za utvrđenu povredu Europski sud je podnositelju dosudio pravednu naknadu u iznosu do 4.000,00 eura na ime neimovinske štete, te dodatnih 1.665,00 eura na ime troškova i izdataka.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2022. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskom sudom za ljudska prava